

Παχυλαί αντιλήψεις περί Θεού

[Ορθοδοξία και Ορθοπαραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Από τους αρχαίους Ανθρωπομορφίτας εις

τους Μάρτυρας του Ιεχωβά

Του Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Λέκτωρος Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Αποτελεί συχνό φαινόμενο μέσα στην ιστορία αρχαίες κακοδοξίες να επανεμφανίζονται αργότερα σε διαφορετικούς χώρους και με διαφορετική αφορμή. Στις αρχαίες αιρέσεις ανήκουν και οι λεγόμενοι Ανθρωπομορφίτες.

Ήταν αιρετικοί, λαϊκοί και μοναχοί, που παρερμηνεύουν τις λεγόμενες ανθρωποπαθείς εκφράσεις της Αγίας Γραφής και ιδιαιτέρως την έννοια του «κατ' εικόνα» των ανθρωπολογικών διηγήσεων της Γενέσεως, είχαν μια πολύ παχυλή αντίληψη περί Θεού¹, καθώς πίστευαν ότι «ανθρωποειδές, ήγουν ανθρωπόμορφόν εστι το Θείον»². Επρόκειτο για μία αιρετική διδασκαλία, την οποία αναίρεσε συστηματικά και με εξαιρετική σαφήνεια μία κορυφαία εκκλησιαστική προσωπικότητα, ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας³.

Υπόβαθρο αυτής της θεολογικής κακοδοξίας, αποτελεί το γεγονός, το οποίο επισημαίνουν οι άγιοι πατέρες της Εκκλησίας, ότι με τον ανθρωπομορφισμό = (ανθρωπόμορφόν εστι το Θείον) υπάρχει σύγχυση κτιστού και ακτίστου, παραγνωρίζεται ότι η θεία φύση είναι άκτιστη, απλή, ασύνθετη, ασχημάτιστη, ανείδεη και επιπλέον παραγνωρίζουν κάτι εξίσου σημαντικό για την παρουσία των ανθρωπομορφικών εκφράσεων στην Αγία Γραφή.

Οι οπαδοί του ανθρωπομορφισμού, με το να εκλαμβάνουν κατά γράμμα αυτές τις εκφράσεις, δεν αντιλαμβάνονται ότι οι ιερείς συγγραφείς χρησιμοποιούσαν τέτοιου είδους εκφράσεις με συμβολικό τρόπο και με αναφορά σ' ένα υψηλότερο νόημα, χρησιμοποιώντας από το δικό μας κόσμο εικόνες, τύπους και σύμβολα, για

να νοήσουμε ή να αναφερθούμε στις θείες και άκτιστες ενέργειες της θεότητας⁴.
[\(περισσότερα...\)](#)